

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 5

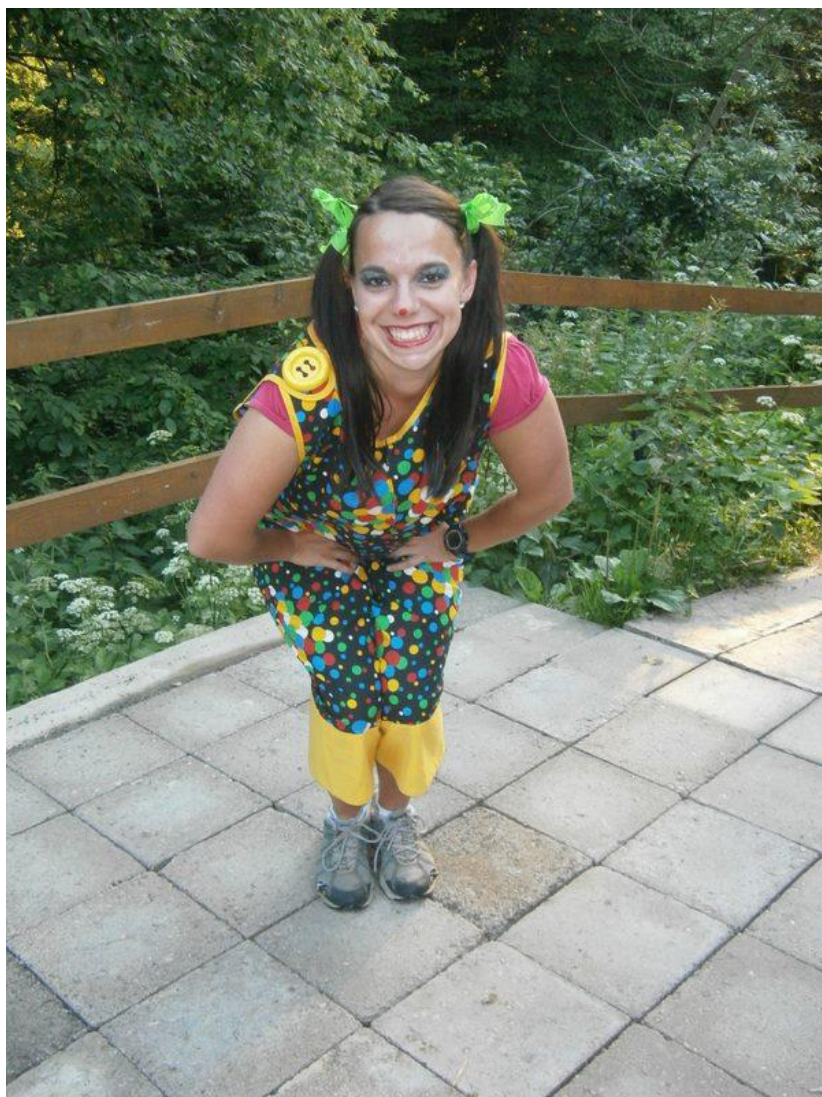
Březen - Duben

6. ročník

Rozhovor čísla: paní učitelka Petra Škeříková

Obsah tohoto čísla

1. Rozhovor s p. uč. P. Škeříkovou	1
2. Rozhovor s osmáky	5
3. Zápis do 1. třídy	6
4. Velikonoční dílny	8
5. Divadlo Pardubice	11
6. Knižní nabídka	16
7. Filmová nabídka	18
8. Dobrodružství Standy Mrkvičky	20
9. Fotoromán	22

1. Kde jste pracovala nebo studovala, než jste nastoupila na naši školu?

Po dostudování pedagogické školy jsem nastoupila sem. Pracovala jsem pouze jako záskok v malotřídkách, a dokonce jsem i jeden čas učila tady. Škola se mi líbila, a když se naskytla možnost učit zde, tak jsem se rozhodla nastoupit a jsme za to moc ráda.

2. Jak jste se dostala na naši školu?

Tím, že jsem zde již učila za jinou paní učitelku, mě škola kontaktovala a já jsem dostala dnešní IV. třídu.

3. Vy učíte IV. třídu, jaké to je, jak se vám s ní pracuje?

(smích) Ano, učím, všichni na škole ví, že IV. třída je trochu živější, ale mám je ráda a dobře se mi s nimi pracuje, na hodiny s nimi se těším.

4. Chtěla jste být už jako malá učitelkou?

To ne, jelikož mám velikou zálibu ve psech a zvířatech obecně, tak jsem chtěla být veterinářkou, ale kvůli jistým problémům to nešlo, a proto jsem díky své lásce k dětem šla na pedagogickou fakultu.

5. V učitelském sboru máte sestru, paní učitelku Renatu Škeříkovou, co nám můžete k tomu říct, je to pro vás výhoda?

Ano, určitou výhodu v tom vidím, ale nic závažného. Třeba, že spolu můžeme dojíždět do práce, také se na spoustě pracovních záležitostí shodneme. Můžeme spolu řešit různé školní věci i mimo školu. Můžu tedy říct, že vždy máme společné téma.

Paní učitelka se svými sestrami.

6. Máte ještě nějakého sourozence, pokud ano, věnuje se také učitelské profesi?

Ano, mám sestru, ta však bude zdravotní sestra.

7. Můžete nám říct něco o vašem soukromém životě, máte přítele, domácího mazlíčka?

Jak jsem již řekla, mám velice ráda psy, doma mám hned dva, jeden je dokonce z útulku. Ráda s nimi chodím na procházky, učím je něco nového, a nebo spolu jen „blbneme“ na zahradě. Hlavní je, že se u toho bavíme.

8. Používáte nějaké speciální metody výuky?

Nevím o žádných. Snažím se postupovat podle harmonogramu, ale vím, že by děti výuka měla bavit, a o to se snažím.

9. Kde právě žijete? Dojíždíte, nebo jste místní?

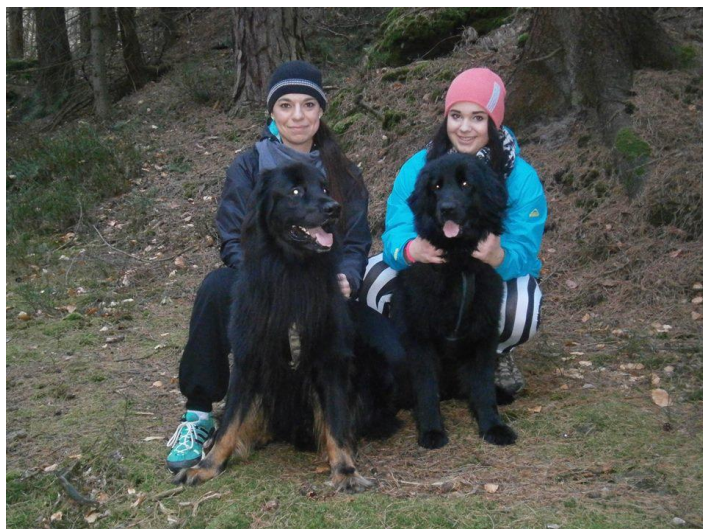
Jsem z Litomyšle, tedy dojíždím. Ale chci zůstat právě v Litomyšli, protože mám město velice ráda, dojíždění mě sice nebaví, ale blíž ke své práci se stěhovat nemíním.

A tady pár záběrů paní učitelky ze soukromého života. Nesmí chybět ani psí miláčci, bez kterých si paní učitelka svůj život neumí představit.

Život paní učitelky je opravdu velmi pestrý, jak o tom svědčí následující záběry.

**Sarah Sleamanová
Míša Martínková
Vojta Patrovský
Vojta Švihel**

OSMÁCI - „KDE BUDEME ZA 5 LET?“

Zeptali jsme se několika našich osmáků, co očekávají od života a kde budou za 5 let. Dostali jsme pár zajímavých odpovědí.

Sabča Daňková: Za pět let budu maturovat na střední škole. Vráťím se k mamce a najdu si práci. Ještě jeden rok u ní budu bydlet, až si vydělám peníze, budu žít se svým přítelem.

Terka Jansová: Po maturitě se ještě chystám studovat vysokou školu se zaměřením na cestovní ruch.

Lukáš Jansa: Po vystudování střední školy v Litomyšli bych se dále věnoval florbalu. Můj život se podle mě moc nezmění.

Dája Navrátilová: Budu na střední škole v Pardubicích nebo ve Svitavách a budu se chystat na maturitu, kterou určitě zvládnu.

Verča Jiráčková: Po maturitě nejspíš budu na vysoké škole, ale ještě přesně nevím, na jaké.

Terka Bartoňková: Po střední škole ještě nevím, co budu dělat. Záleží na tom, který obor vystuduji.

Matěj Novák: Dostudoval bych Educu v Pardubicích, obor management a podnikání. Potom bych podnikal.

Jonáš Navrátil: Já se budu učit na maturitu a pak bych chtěl jít na Karlovu univerzitu.

Verča Abrahamová: Za pět let budu na střední ekonomické škole, na kterou se určitě dostanu. Budu se chystat se na maturitu. Na této škole budu určitě spokojená.

Sarah Sleamanová: Po vystudování střední školy se chci dále věnovat herectví. Budu studovat dále konzervatoř.

Michaela Martínková
Sarah Sleamanová

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

Letošní zápis do první třídy patřil k nejúspěšnějším za posledních několik let, proto jsme se rozhodli mu zpětně věnovat pozornost.

Zápis se konal pouze jeden den, a to 4. února 2015, přesto však přišlo mnoho dětí, za což jsme byli velice rádi. K zápisu přišlo 52 dětí a přijato jich bylo hned 48. Zápis probíhal ve 2 třídách, v jedné se pracovalo s dětmi a ve druhé učitelé získávali nezbytné informace od jejich rodičů. Pro děti to byly mnohdy dlouhé chvíle čekání a ty jim byly ukráceny příjemnými aktivitami, například jim byla poskytnuta úžasná herna, kde se děti pobavily, počítače s programem Všeználek, na kterém si vyzkoušely své znalosti, nebo si jen zahrály skvělé hry. Ve studovně se vyfotily, aby měly památku na tuto slavnostní chvíli. Také byly pro děti připravené odměny, které jim vyrobili budoucí spolužáci.

Součástí zápisu dětí bylo:

- kreslení čar a koleček
- vybarvování
- poznávání barev a tvarů
- počítání do 5
- děti měly zazpívat písničku či zarecitovat krátkou básničku
- vypravování známé pohádky
- vystřížení jednoduchého tvaru

Děti vše zvládly na jedničku.

Věříme, že se jim na naší škole bude líbit, najdou si spoustu kamarádů a škola jim umožní, aby byly v životě šťastné. Přejeme jim jen to nejlepší, skvělé známky, krásné zážitky se třídou a také věčné vzpomínky.

Udělali jsme i rozhovor s dvěma budoucími prvňáčkami.

1. Jak jste se cítily na naší škole?

Sally: Na škole se mi líbí, už jsem tu byla a cítím se tu dobře.

Nikolka: Líbila se mi škola i třídy.

2. Těšily jste se k zápisu?

Sally: Moc jsme se těšila a už abych mohla jít do školy.

Nikolka: Ano, moc jsem se těšila.

3. Šly jste nějak oslavit zápis s rodiči nebo jste dostali dárek, Pokud ano, jaký?

Sally: Nic jsme oslavit nešly.

Nikolka: Tatínek mě vzal do kina.

4. Jak se těšíte do školy?

Sally: Těším se, ráda budu na škole se sestrou.

Nikolka: Těším se na nové kamarády a učitele.

5. Připravovaly jste se nějak na zápis do první třídy? Je něco, co už umíte?

Sally: Počítám, píšu nějaká písmenka a také rozšiřuji slovní zásobu.

Nikolka: Zkousím počítat.

6. Půjdou s vámi do školy i kamarádi ze školky?

Sally: Nikdo ze školky na tuto školu nejde.

Nikolka: Terežka, Ondra a Lenička.

Sally

Nikolka

Sarah Sleamanová

VELIKONOČNÍ DÍLNY

Mnozí z nás si po vstupu do školy 1. dubna všimli, že tento den nebude stereotypní. Přivítala nás totiž skvělá moderní hudba a také učitelé nevypadali tak přísně. Mnozí byli i nezvykle oblečení.

Již před tímto dnem jsme se zapsali do několika zvířecích skupinek složených z 6., 7., 8. a 9. tříd. Výhodou byla skvělá parta, kterou si mohla poskládat každá skupina. Věříme tedy, že si tento den všichni skvěle užili.

Na osmi stanovištích jsme si mohli vyzkoušet několik svých dovedností, ke kterým patřily sportovní obratnost, skládání obrázků, paměť, odhodlanost vyzkoušet něco nového, jazykové znalosti, trpělivost, představitivost, recitační schopnosti a také zeměpisné znalosti. Nejdůležitější však byla motivace k úkolům, která očividně nikomu nechyběla. Za každý úkol bylo možné získat hned dvě nápovědy. To byla slova, která jsme následně zapsali do básničky od Jiřího Žáčka s názvem *Aprílová škola*.

Vše jsme nakonec završili hledáním zajíčka a pomlázky, obě tyto věci k Velikonocům neoddelitelně patří. Nepřišli jsme ani o skvělé hudební vystoupení pana školníka, který vyhrával na chodbách.

Takto se skládalo několik zvířátek.

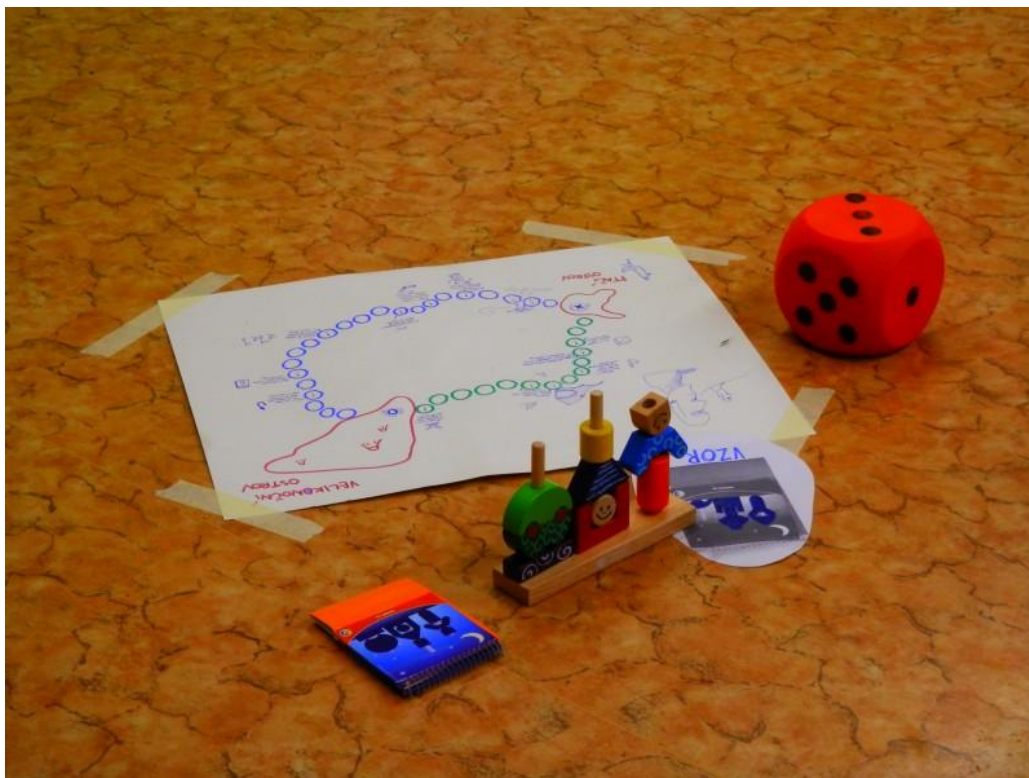
Co takhle si zatancovat?

Tady se poznávaly bylinky.

Pilné Včeličky se učí básničku.

Dostanete se pro vejce na ptačí ostrov?

A protože to byl velmi nezvyklý den, chtěli jsme znát ohlas některých žáků. A ten vám nyní předkládáme.

Saran Sleamanová: Den se povedl a my všichni jako tým Včeliček jsme si skvěle úkoly i atmosféru užili. Do posledních chvil jsme byli nejlepší a vyhrávali, co se dalo, jenže konec nás trochu zaskočil, a proto jsme nedopadli podle představ.

Eliška Hanzlová: Určitě si myslím, že to byla po těch letech, kdy jsme každý rok dělali v podstatě to samé, příjemná změna. Oceňuji práci učitelů a v mnoha případech i spolupráci dětí. Do budoucna si myslím, že by bylo dobré v podobném duchu pokračovat. Jediné, co se mi moc nelíbilo, byl konec, kdy se začala projevovat soutěživost žáků, a většina byla naštvaná, že nevyhráli, ale vítěz přece může být jen jeden, tak proč mu to nedopřát! Jinak se mi den moc líbil a určitě jsem se nenudila.☺

Určitě nám dejte vědět i vy, jak se vám Velikonoce ve škole líbily, abychom když tak mohli něco pozměnit k lepšímu!

Saran Sleamanová
Eliška Hanzlová

DIVADLO - KYTICE

Dne 5. února opět někteří žáci z II. stupně navštívili Východočeské divadlo v Pardubicích. Představení neslo název Kytice. Šlo o netradiční zpracování Erbenovy Kytice a celé divadelní představení nastudovali hostující herci z Klicperova divadla v Hradci Králové. Sbíрку tvoří balady, a proto celé představení bylo tak trochu pochmurné. Kytice obsahuje 13 básní, ale herci nám předvedli pouze vybrané. Mně osobně se toto představení moc nelíbilo, protože mám radši veselejší příběhy, ale výkon herců byl parádní. Také velmi oceňuji kostýmy a líčení. Určitě není na škodu seznámit se s povinnou četbou tak trochu jinak.

Martina Mudrochová

DIVADLO – JMÉNO RŮŽE

Dne 4. března 2015 jsme pod dohledem paní učitelky Koskové a Pytlíkové navštívili Východočeské divadlo v Pardubicích a zhlédli divadelní hru Jméno růže. Tuto hru napsal Umberto Eco – italský spisovatel a filosof.

V jednom italském klášteře dojde k záhadným úmrtím místních mnichů. Klášter je výjimečný tím, že ukrývá přísně střeženou knihovnu obsahující veškeré vědění tehdejšího křesťanského světa. Po všech souvislostech a možných důvodech tragických událostí pátrá františkánský mnich Vilém z Baskervillu. Vilém zjistil, že Jorge napustil knihu, která ospravedlňovala lidský smích, jedem. Jednalo se o zakázanou knihu, pro kterou několik mnichů zemřelo.

Toto představení se nám zdálo těžké na pochopení, ale obdivovali jsme výpravnou scénu a herecké výkony.

Michaela Martínková

DIVADLO – LHÁŘI

Dne 15. března se vybraní žáci sedmé, osmé a deváté třídy zúčastnili divadelního představení s názvem Lháři. Příběh se odehrával na Štědrý večer, kdy dva policisté dostali za úkol oznámit postarším rodičům smrt jejich dcery. Ale uvědomili si, že by to s nimi mohlo otrást, tak k tomuto úkolu přistupovali velmi ohleduplně. Celé se to ale zvrstlo a došlo k nedorozumění. Jenomže malá lež plodila další. A strážníci se do nich zaplétali čím dál víc. A tak z původního tvrzení vznikala humornější a humornější situace a všichni v sále se náramně bavili. Myslím, že toto představení patřilo k nejlepším, které jsem mohla vidět.

Lucie Šimková

DIVADLO – MEZI NEBEM A ZEMÍ

Dne 26. února 2015 se uskutečnilo divadelní představení s názvem Mezi nebem a zemí v Pardubicích. Toto představení pojednávalo o slavném spisovateli Jamesu Cameronovi a jeho ženě Susie, kteří zemřeli utopením. Jako duchové se pohybovali ve svém velkém bytě. Jednoho dne přišel mladý pár, který si chtěl tento byt pronajmout. Ale cena byla vysoká a oni na nájem neměli. Ale nakonec se nájem zlevnil a mladý pár se do domu nastěhoval. Žili tam spokojeně a nakonec měli i dítě, které ale po porodu nedýchalo. Nakonec se stal zázrak a dítě začalo dýchat. Toto představení bylo velmi pěkné. Uvidíme, co si pro nás herci přichystají příště.

Lucie Šimková

DENÍK ANNY FRANKOVÉ

Žáci 9. A a 9. B se tento rok podívají do nejznámějšího koncentračního tábora v Osvětimi. Jelikož mě osobně toto téma velice zajímá, tak jsem se rozhodla, že si zapůjčím knihu, která o židovské genocidě pojednává. Pokud máte zájem o zapůjčení kopie deníku Anny, tak je k dostání i v naší školní knihovně.

Příběh pojednává o životě třináctileté dívky jménem Anna Franková z jejího pohledu. Rodina Frankových byla židovského původu a to znamenalo, že jako většina Židů za 2. světové války, by měla být odvedena do některého z koncentračních táborů. Otec Anny Otto ale toto nedovolí, a tak se rodina Frankových (Anna, Otto, Margot, Edith) spolu s rodinou van Pelsových (Augusta, Hermann, Peter) a později i s doktorem Fritzem Pfefferem začnou skrývat v zadním domě jedné nizozemské firmy. Anna chtěla být v budoucnosti spisovatelkou, a tak si začala psát deník (kterému přezdívala Kitty) i různé povídky. Popisuje svůj pohled na zbytečnou válku, své pocity osamělosti a neporozumění, ale také pocity, ve kterých vyjadřuje nenávist. Na konci deníku se objevuje pocit zamilovanosti do spolubydlícího Petera van Pelse, který je osobně postavou mně nejoblíbenější. Příběh deníku končí zápisem ze dne 1. srpna 1944, protože dne 4. srpna 1944 dopoledne byla Anna i s ostatními osmi ukrývanými objevena policií SS a následně přepravena do koncentračního tábora v Bergen - Belsenu. Pouze Otto Frank válku přežil (zemřel až v roce 1980). Anna spolu se svou sestrou Margot zemřely zřejmě na následky tyfové epidemie.

Na mě tento deník velmi zapůsobil. Nemyslím všedními starostmi náctiletých, ale Anninými myšlenkami a názory. I přesto, že za války jako Židovka nemohla chodit do školy, byla velmi vzdělaná, cílevědomá a troufám si říct, že v jistém slova smyslu i moudrá. Určitě je zajímavé se podívat do soukromého života někoho, kdo tenkrát žil, a dozvědět se o něm více. Určitě bych všem, kteří se o toto téma taky zajímají, doporučila tuto knihu přečíst a pro ty, které nebaví číst, mám dobrou zprávu! Můžete se totiž podívat i na stejnojmenný film.

Anna Franková.

Edith Franková (matka).

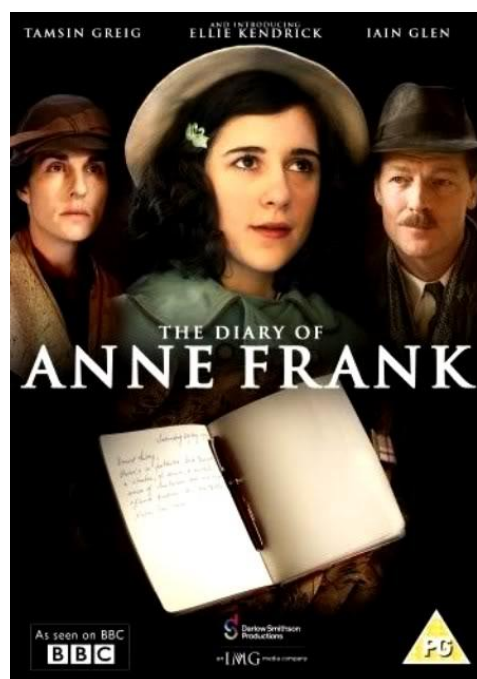
Fritz Pfeffer.

Margot Franková (sestra).

Peter van Pels a Anna Franková.

Obal DVD - Deník Anny Frankové.

Mladý a starý Otto Frank.

Eliška Hanzlová

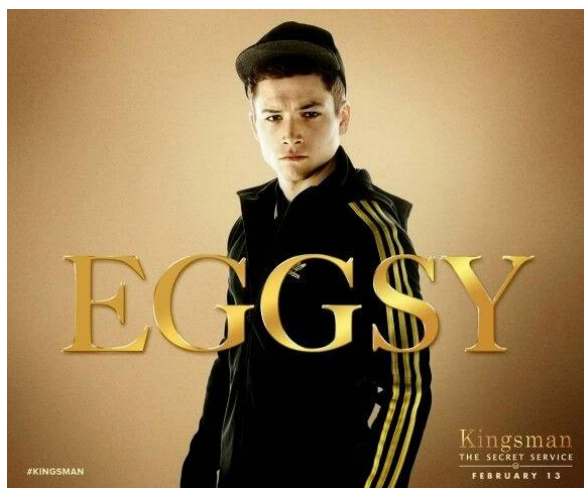
Pozn. Fotky rodiny van Pelsových téměř neexistují, je pouze jedna a ta má tak špatnou kvalitu, že by nebylo vhodné ji sem dát.

KINGSMAN: TAJNÁ SLUŽBA

Kingsman je netradiční film, natočený podle stejnojmenného komiksu. Proč netradiční? Především z toho důvodu, že film je akční, zároveň je v mnoha stránkách dělaný poměrně dost komediálně a hlavně je v něm krása starých filmů s Jamesem Bondem a to z něj podle mého názoru už samo o sobě dělá dost dobrý film.

A teď k příběhu. Film se odehrává v Británii, kde hlavní hrdina Eggsy (Taron Egerton) žije životem flákače, který neví co se životem. Jednoho dne ho ale navštíví Harry Hart (Colin Firth) a nabídne mu možnost stát se agentem jednoho supertajného projektu Kingsman (králův muž). Eggsy musí projít těžkým výcvikem, ve kterém navíc musí soupeřit s ostatními nováčky. K tomu se přidává Richmond Valentine (Samuel L. Jackson), jehož cílem je velmi násilně nechat prořídnout lidstvo tím, že se všichni navzájem pozabijí.

Zápletka i celý film se mi velice líbil 10/10.

Taron Egerton v roli Eggsyho.

Samuel. L. Jackson v roli Valentina.

Colin Firth v roli Harryho.

Unikátní sbírka zbraní členů Kingsman.

Komiksy Kingsman.

Vojta Švihel

DOBRODRUŽSTVÍ STANDY MRKVIČKY

JEZERNÍ KRÁLOVSTVÍ

„Buch! Rach! Bum! Křup!“ a nakonec i „Žbluňk!“ zněla píseň Standova pádu do neznáma. Potlučený Standa přistál do nějakého rybníku či jezera, které se nacházelo hluboko pod úrovní pole, po němž šel ještě před pár okamžiky. Pád ho velice pomotal, a že skončí ve vodě, to vážně nečekal. Byl zcela ochromen. Na vzduchu se nestihl pořádně nadechnout a začal se topit. Pojal ho veliký strach. Vrtěl sebou, házel nohama i rukama, ale jako mrkev se zatím nenaučil pořádně plavat. (Teď měl aspoň šanci to zkusit.) Jak tam sebou tak mrskal, něco ho chytlo a začalo tahat z vody. Vůbec se nebránil, a tak byl hned venku. Rozplácl se na záda a plival vodu všude kolem.

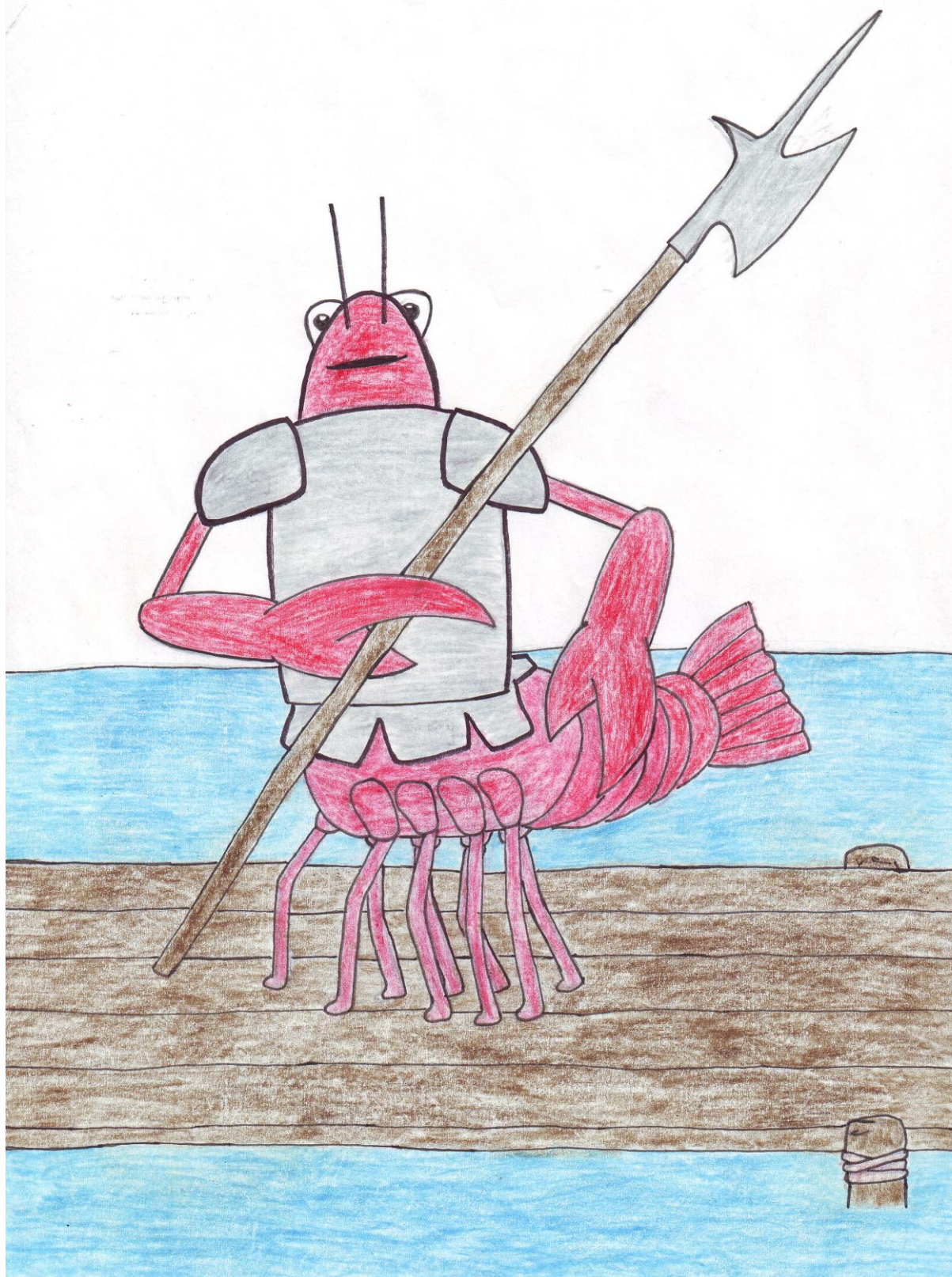
Když se veškeré vody zbavil, vyskočil na nohy a uviděl cizí postavu. „Kdo jste?“ spustil mokrý Standa. „Kde to jsem? Jak jsem se sem...?“ Na víc se už nezmohl a jen tupě zíral kolem. Rudá postava oblečená v lesklé zbroji o kousek dál promluvila a Standa na ni okamžitě upřel pohled: „Já jsem rak. Jmenuji se Hans Klepeto. Jsem strážný jezerního zámku. Kdo jsi ty?“ „Standa. Standa Mrkvička, těší mě.“ Začal co nejzdvořileji Standa. „Jsem dobrodruh, nechtěl jsem obtěžovat, jen jsem sem nějak spadl. Děkuji, že jste mě zachránil, pane Klepeto.“ Standa si uvědomil, že mu chybí batoh a hůl, a tak ještě dodal: „Prosím, neviděl jste mé věci?“ Rak ani nemrkl a skočil do vody. „Hm, podivín.“ zabručel Standa.

Standa čekal. Své věci totiž nikde nenašel a teď seděl na molu vedoucím k zámku na jezeře a smutně hleděl do vody. „Je to smůla, smůla, smůla, smůla!“ vzdychal, ale přesně v tu chvíli se něco stalo. Z vody pod ním šly bubliny. Vynořil se z ní rak a vystoupil na molo, držíce Standův batoh a hůl. Poté se oklepal a řekl: „Tady. Tu máte, pane Mrkvičko.“ Standa pokýval, že děkuje, a prohledal si věci, zda má všechno. Asi to bylo v pořádku, a tak rak mluvil zase: „Teď máte své věci, můžete mne prosím následovat? Král vás bude chtít vidět. Nic takového jako vy, pane, ještě určitě nikdy neviděl.“

Pokračování příště.

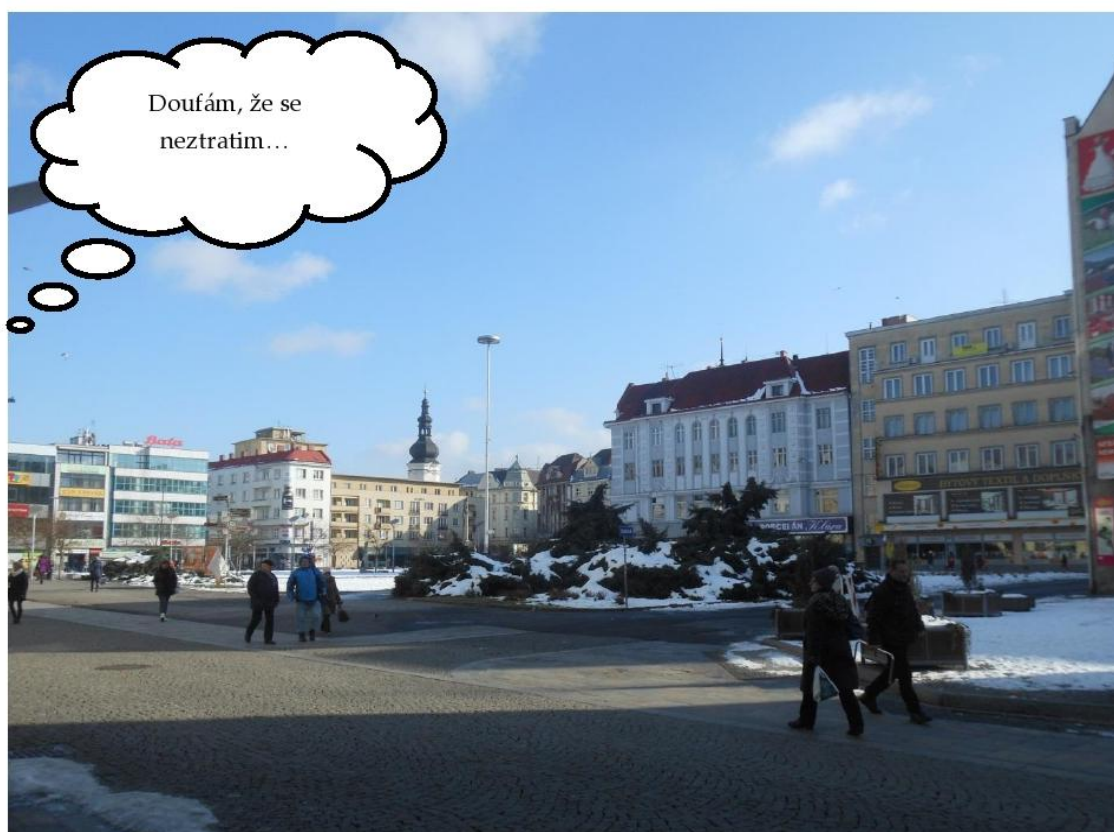
Vojta Patrovský

I tentokrát doprovodil text ilustrací Vojta Patrovský.

FOTOROMÁN

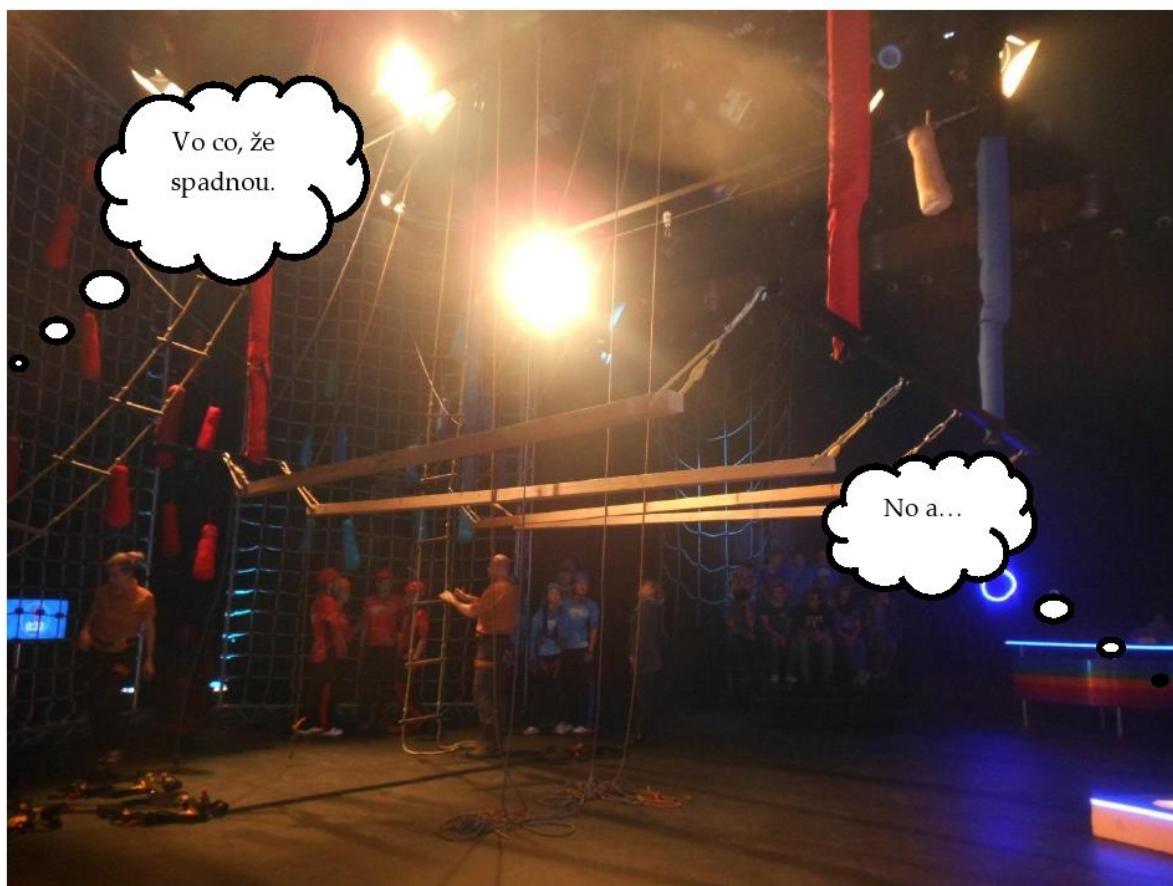
Jedeme do Bludiště!

Vojta Patrovský
Vojta Švihel

CO NÁS ČEKÁ PŘÍŠTĚ?

Pan učitel Šlimar se loučí.

Deváťáci bilancují.

Sportovní olympiáda.

Den dětí v Parku Jana Palacha

Filmy na prázdniny.

Prázdninové osvěžení.

Fotoromán – ???komiks???

...a něco dalšího.

Na tomto čísle se podíleli: Eliška Hanzlová, Vlasta Kosková, Míša Martínková, Martina Mudrochová, Vojta Patrovský, Sarah Sleamanová, Jana Stopková, Lucie Šimková, Vojta Švihel.